

In naam van de reflexen van Kaizer

Een groep vrienden uit Nijverdal besloot in 1920 tot het oprichten van een katholieke voetbalclub. Zij konden niet vermoeden dat hun 'cluppie' nu, negentig jaar later, een florerende amateurclub met ruim achthonderd leden is.

TC/Tubantia maandag 14 juni 2010

door **Jasper Bunschoek**

Hilarische taferelen bij de duckrace op de Regge van voetbalvereniging De Zweef.

et had weinig gescheeld of niemand in Nijverdal had tegenwoordig geweten van voetbalclub De Zweef. De jonge oprichters van de club hadden hun oog namelijk laten vallen op de naam 'Hercules'. Voor de Rooms Katholieke Voetbalbond was de naam van de Griekse god echter onacceptabel. Na een tijdje onder de naam Viktoria te hebben gespeeld, een naam die werd toegewezen door de bond, mocht er door voorzitter Herman Krukkert en consorten in 1924 zelf een naam bedacht worden. Geen Hercules of Viktoria, maar de zeer originele naam De Zweef werd door de leden gekozen. Een naam die verwees naar de exceptionele zweefduiken van doelman en mede-oprichter Johan Kaizer. Het verhaal gaat zelfs dat Kaizer vanaf de hoger gelegen velden bij Dalzicht, waar de club haar eerste onderkomen vond, zo naar het dorp kon duiken.

De vereniging kende tot aan de oorlogsjaren geen grote hoogte- of dieptepunten. Na een korte verhuizing naar 'het Stort', waar nu de Van Speykstraat ligt, keerde de club terug naar de compleet vernieuwde accommodatie 'op de berg' bij Dalzicht. Zelfs een tribune sierde het sportpark.

In de oorlog echter werd alle ijver echter teniet gedaan. De kleedaccommodatie en ook de tribune werden door de Duitsers totaal vernield. Een dieptepunt in de negentigjarige historie van de club.

Het betekende ook het einde van een tijdperk 'op de berg'. In 1949 verhuisde De Zweef samen met de andere Nijverdalse voetbalclubs DES en SV Nijverdal naar gemeentelijk sportpark Gagelman, waar de club nog steeds resideert.

De Zweef bleef jarenlang een 'aardige club' met wisselende resultaten.

In de jaren tachtig bereikte de club haar hoogtepunt. De club groeide maar door en liet in 1980 haar zeshonderste lid inschrijven. Sportief stonden de jaren tachtig ook gelijk aan hoogtepunten. In 1985 promoveerde de club naar de hoofdklasse, het hoogste niveau in het Nederlandse amateurvoetbal. De ledenteller liep langzaam naar de zevenhonderd en De Zweef werd een club waar rekening mee diende te worden gehouden. Op die hoogtijdagen vaarde de ploeg wel. Tegenstanders kwamen met knikkende knieën naar Gagelman om niet vermorzeld te worden door de Nijverdalse blauwhemden. In de jaren negentig was er echter sprake van verval. Hoewel het aantal jeugdleden bleef groeien, kende het vlaggenschip een mindere tijd. In enkele jaren degradeerde de club van de hoofdklasse naar de derde klasse. De club rechtte tijdig de rug en is alweer terug te vinden in de tweede klasse, de achthonderledengrens is gepasseerd en voor bijna iedere vorm van voetbal heeft De Zweef wel een elftal in de wei staan. Komend seizoen komt er zelfs een zaterdagelftal bij de van oorsprong zondagvereniging.

Wensen voor de toekomst zijn er dan ook niet echt. Ex-voorzitter en clubhistoricus Jan-Pieter van Vree ziet de toekomst zonnig tegemoet.

„Als er niets verandert hebben we over tien jaar weer een grandioos feest. Je moet niet meer willen, dan je aankunt. Inspelen op zaken als de opkomst van dames- en zaterdagvoetbal is slim en betrekkelijk eenvoudig.” Van Vree is lyrisch over 'zijn' club, die eigenlijk één grote familie is. „Van oudsher zijn we een katholieke club. De mensen gingen met elkaar naar de kerk en deden bij elkaar de boodschappen.

Er ontstond een echt wij- gevoel.

De katholieke roots zijn niet echt meer terug te vinden, maar het gemeenschapsgevoel is nog even sterk als negentig jaar geleden.”

‘Fantastisch, de duckrace gaat zeker CNN halen’

Je bent negentig en je wilt wat. Bij De Zweef werd het ingenieuze idee bedacht om 7500 badeendjes de Regge in te laten plonsen om verderop te kijken welk eendje het eerst de finish passeerde. Zaterdagmiddag leverde het tafereel op de Regge flink wat bekijks op. De organisatie had echter wel te kampen met enkele ‘kleine’ probleempjes. De lol was er, zeker vanaf de kant, niet minder om. De lachers kwamen goed aan hun trekken. Zeker toen een valse start werd gemaakt en alle eendjes als een gek de verkeerde kant op zwommen. Voor de kanoërs die achter de fluisterboot de eendjes opvingen was het bijna niet te doen. „Fantastisch, dit haalt zeker CNN”, klonk het dan ook gekscherend langs de kant. Uiteindelijk kwam met hulp van de brandweer alles toch weer goed. Esmee Veltmaat ging er met de hoofdrprijs vandoor. Maar mocht u de komende dagen in Rijssen een geel badeendje voorbij zien drijven, weet dan dat het om de duckrace van De Zweef ging.

De duckrace was een van de spectaculariste onderdelen uit het feestprogramma van De Zweef. Woensdag werd de aftrap voor het jubileum gegeven door oud-voetballer en tv-analyticus René van der Gijp. Donderdag was er een avond vol heden en verleden, waarbij een toneelstuk over de club werd opgevoerd. Jan-Pieter van Vree werd er stil van. „Fantastisch, wat een club.” Vrijdag waren er wedstrijden tussen leden en oud-leden met een disco als afsluiting. Zaterdagochtend voor de duckrace was er een zeskamp en ’s avonds een feestavond waarbij een nieuw lijflied voor de club werd gekozen. Zondag werd het jubileum in feeststijl afgesloten met een stoelendans en een gezamenlijke maaltijd.